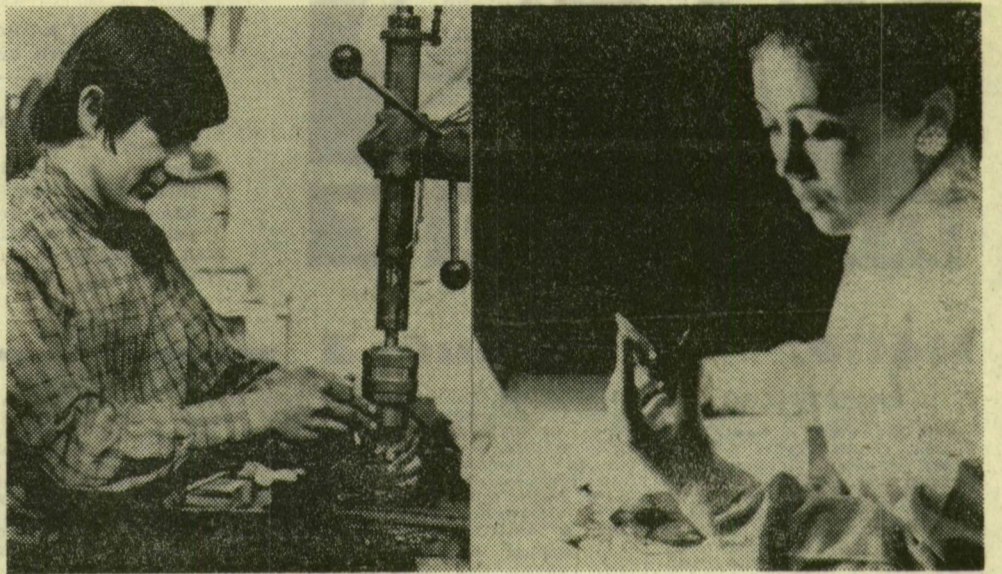

Üdvözet Odesszából

A Komszomol Odessza megyei bizottsága nevében A. Jakubovszki, a megyei bizottság titkára üdvözlő táviratot küldött a KISZ megyei bizottságának. Ebben az újév alkalmából köszöntik a testvéri Csongrád megye KISZ-istáit, fiataljait, serdményekben gazdag munkát kívánnak a KISZ VIII. kongresszusa határozatának sikeres végrehajtásához.

Katonák segítsége a nagyberuházásoknál

Néphadseregünk katonái az idén is derekasan kivették részüket a népgazdaság segítéséből. Az új kiképzési rendszerű műszaki csapatok munkájukkal jelentősen hozzájárultak a különböző nagyberuházások megvalósításához. Egyebek között dolgoztak a Beremendi Cement- és Mészmű, a Gagarin Hőerőmű, az Ózdi Kohászati Üzemek, a Szegedi Házgyár és az algyői olajmező építkezéseiben. Ugyancsak közreműködtek a Budapest—Szeged—Hódmezővásárhely városi postai rekonstrukció végrehajtásában, valamint a budapesti és vidéki lakásépítkezéseknél, s a vasúti korszerűsítésekben. Az említett helyeken több mint 10 000 katoná mintegy kétmilliárd forint értékű munkát végzett.

A népi ellenőrök munkájáról, terveiről

Évente több mint 20 000 gazdálkodó szervnél végeznek vizsgálatot a népi ellenőrök, akiknek a társadalom érdekében kifejtett munkája azt jelenti, hogy a dolgozók ellenőrzik a javak termelését és elosztását. Az országos hálózatú népi ellenőrzés 1971. évi tevékenységéről és a következő évi tervről nyilatkozott dr. Dabronaki Gyula államtitkár, a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke.

— Személyi összetételében megújult az idén a népi ellenőrzés.

A tavasszal lezajlott választások után az új megyei, városi, kerületi tanácsok összesen 156 népi ellenőrzési bizottságot választottak újjá. E testületeknek együttesen 1355 tagja van, akik közül 950-en korábban is tagjai voltak a NEB-nek. A népi ellenőrzési bizottságok működését az év során társadalmi munkában csaknem 30 000 aktivista segítette. Erdemes megemlíteni, hogy a bizottságok újjáélesztésének eredményeként növekedett a népi ellenőrzésben részt vevő felsőfokú képesítésű szakemberek száma. A bizottságok tagjainak 40 százaléka rendelkezik felsőfokú végzettséggel. Műszaki és mezőgazdasági szakembereket, közgazdászokat, orvosokat, tanárokat választottak a bizottságokba. Javult az ipari és a mezőgazdasági munkások aránya is, s az eddiginél több, jól felkészült fiatal szakember került a bizottságokba. Az elmúlt hónapokban már mutatkozott a kedvező hatása annak, hogy a bizottságokban és a népi ellenőrök között is mind több nő és fiatal végez tartalmas, hasznos, érdeklődésének és felkészültségének megfelelő társadalmi munkát. Jelenleg a nők aránya 12 százalék.

— Ami a népi ellenőrzés általános feladatokról illeti:

segíti a kormánydöntések helyes végrehajtását, az állami fegyelem megszállását, fellép a gazdasági munka lazaságai, a bürokrácia, a korrupció, a megvesztegetés, a köztulajdon károsító mindenféle visszaélései és bűncselekmény ellen.

Átfogó vizsgálatai feltárják a népgazdaság egyes ágazataiban tapasztalt hiányosságok okait, segítik a szocialista gazdálkodás hatékonyságának növelését. Ez a munka a gyakorlatban széles téma- és tárgykörben sorakozó vizsgálatokat jelent. 1971-ben — csak néhányat említve — olyan vállalkozásai voltak a népi ellenőröknek, mint például a vállalatoknál a gyártmánystruktúra alakulása, továbbá a diákok szociális ellátásának és intézményeinek, a társadalmi ösztöndíjaknak és az ösztöndíjasoknak a helyzete, a lakosság javára végzett szolgáltatások alakulása, a kereskedelmi vendéglátás munkája, az építőipari termelés-szervezés, a találmá-

nyok, szabadalmak és licenccel felhasználása, a nagy értékű műszerek kihasználtsága stb. Emellett egész sor utóvizsgálatot végeztünk annak felderítésére, hogy korábbi vizsgálataink és a hiányosságok felszámolására tett javaslatunk és az ezek alapján hozott határozatok nyomán

milyen intézkedéseket tettek, s ezek milyen eredményt hoztak.

A többi között foglalkoztunk a sütőipar fejlesztéséről hozott kormányhatározat végrehajtásával, a nők gazdasági és szociális helyzetének javítását szolgáló kormányhatározat gyakorlati eredményeivel, az anyagmozgatás és a rakodás gépesítésének utóvizsgálatával stb.

— A vizsgálatok során — mondotta dr. Dabronaki Gyula — a népi ellenőrök, akiknek tevékenységét, fellépését a segítőkészség jellemzi, a vállalatoknál megértésre találunk, s a társadalmi és az állami szervek támogatását élvezik. Erről tanúskodnak különben

a közérdekű bejelentések is,

amelyek a gazdasági, a társadalmi életben előforduló rendellenességekre hívják fel a figyelmet, vagy tesznek javaslatot az adott területen a munka megjavítására. A közvélemény rendszeresen igényli a hibák kijavítását célzó vizsgálatokat.

— 1972-ben, az év első felében befejezünk több, 1971-ről áthúzódó fontos vizsgálatot, így az építőipari kiszolgáló iparágak — alapanyag, nyersanyag, szerkezetek — fejlesztéséről való tájékozódást, valamint a negyedik ötéves terv lakásépítkezési beruházásainak előkészítésével kapcsolatos vizsgálatokat. Két kiemelkedő vállalkozásunk: az energiaellátás és -gazdálkodás helyzetének, valamint a közérdekű bejelentések és panaszok intézésének vizsgálata. Az energiateremtésről annyit: ezt a vizsgálatot az energiasztruktúra átalakítása indokolja, mivel közleleti és lakossági oldalról egyaránt kaptunk jelzéseket, hogy bizonyos feszültségek mutatkoznak a fogyasztók energiagigényének kielégítésében. Ami a lakossági bejelentések sorsát illeti, itt különösképpen arra akarunk választ kapni, hogy

az állampolgárok ügyeinek intézését

milyen gyorsan, bürokrácia-mentesen végzik és a jogosan panaszt tevők megkapják-e a kellő jogvédelmet. Ez azért fontos téma, mert a közönség, a társadalom érdekében szót emelő állampolgárok védelme — és ezáltal mások serkentése is a kritikára — elengedhetetlen követelmény a demokratizmus szélesítésében. (MTI)

Tizenkilenc évesen

Szembem az asztalnál csinos, fiatal lány, elsőéves orvostanhallgató. Elmélyedt olvasásban zavartam meg, éppen az emberi koponya ezernyí részletét igyekezett agyába vésní.

Ülünk a csendes kollégiumi szobában, kívülről csak kevés fény szűrődik be az ablakok.

VOLT EGY JÓ TANÁROM...

— A kérdéssel most foglalkozok harmadszor. Először magamnak tettem fel majd egy évvel ezelőtt, aztán megkérdeztek tőlem ugyanezt azon a bizonyos gyűlésen. Ha megengedi, kicsit földézném az akkori gondolataimat. Igen, mert én meggondoltam, hogy mire vállalkozom, s miben döntök. Szeretném, ha nem tartana ezért nagykérdésnek, de az ilyesmiben lehet másként megfogalmazni. Igaz, a nagy dolgok végén soron egyszerűek: de míg idáig eljuthatunk? Tehát: minden más lehetőség közül hozzám a legközelebb az a politikai program áll, amit ma a magyar kommunista magukénak vallanak. Talán közhelynek is hat, amit mondom, de ezt mindenképpen le kell szögezmem. Az ember enélkül tulajdonképpen nem mondja meg elég világosan, mit akar. Tizenkilenc éves vagyok. Életem során csak erre az elhatározásra juthattam. Így gondolkodtam a szüleim. Meg aztán: a gimnáziumban volt egy jó tanárom. Most már tudom, milyen sokat köszönhetek neki. Sokszóval felébresztette bennünk azt az igényt, amellyel az ember eligazodhat a világban, meg-

határozva helyzetét, mérleget vonhat képességeiről — s igen — vágyairól is. Hiszen az emberi sors kétismeretlenes egyenlet, s milyen jó, hogy legalább az egyik ismeretlen, saját magát kevésebbé vagy jobban sikerül felfedezni...

— Nagy kerülő a témához? Lehet, hogy így gondolja. De én úgy érzem, pártagnak lenni érzelmi, és legalább ennyire értelmi döntés. Az ember legbensőbb ügye. A többi? Ezután következik. Az, hogy mindig szerettem kollektívában dolgozni, jól érzem magamat a vitaközvetítő kedvű hasonszó- rúek között. A gimnáziumban vettem föl a pártba, csupa tanár volt ott. Ide, az egyetemre úgy jöttem, hogy az elhatározást, meg azt a pillanatot, amikor felvették, soha nem fogom elfelejteni.

FOKOZOTT KÖVETELMÉNY

— Céljaim? Mit lehet erről mondani? Talán annyit: sokkal gyakorlatiabbak, mintsem a tűrnék az úgynevezett nagy szavakat. Csak egyszerűen. Az évfolyamon igyekszünk valóban úgy funkcionálni az ifjúsági szervezetet, a KISZ-t, hogy a tagok értelmét lassák velünk együtt dolgozni, a KISZ-ben együtt lenni. Szeretném mindenki- vel ösztönös szót váltani, megértetni, mit akarunk ezzel az egészszel. Jó lenne kialakítani a szervezetben azt a körülményt, amelyben mindenki úgy érzi, jelenlegi feladatunk, a tanulás mellett, miért érdemes, miért kell szilárd, korszerűen gondolkodó és ítélő emberré lennünk. Azaz kommunis- táká...

gyár párttitkárnöve irodájába invitál, ott kisebb a szövögepek zaja, jobban szót érthetünk.

— Nehezeket kérdez. Én nem nagyon gondolkodtam, amikor megkérdeztek, belelépek-e a pártba. Az egész annyira egyszerűnek látszik előttem, hiszen hova máshova tartozhatnék én, mint azok közé, akikkel együtt vagyok, nap mint nap? Akikkel egyetértek, akár munkáról, akár a futballmeccsről vitatkoznak, s akik között jól érzem magam. Öt éve dolgozom itt. Ebben a műhelyben szabadultam. Az életem jóformán a családban, meg itt, a szakik között zajlik. Nekem nincs annyi iskolai végzettségem, hogy pontosan meg tudjam mondani magának: amit erről az egészről érzek. Csak annyiban vagyok biztos: hogy így kellett döntenem. Az egyik ajánlóm a KISZ-szervezet, a másik Szabó György csoportvezető volt. Ők talán elmondhatják, miért vettem soraimba a párt, miért ajánlottak.

— Felvették az egyik nap, a másik nap folytatódott úgy az élet, mint azelőtt. Mint rémélmem, ezután is fog. Mert nekem az a tervem, hogy itt maradjak. Jó lakatos legven belém, Csáládó! Alapítsak, és legyen egy lakásom. De az első párttaggyűlésen bizony szokatlannál éreztem magam, hisz előttem beszélték meg az elkövetkezendő hónapok terveit. Az egész gyárért. Persze, mindenki tudja, odakint is a műhelyben, hogy mi lesz, mit akar a vezetőség. Mégis, részt venni ebben — más. Ott voltam, szavaztam. S hogy elkészüljön a munka,

most felelősnek érzem magam. Először értettem meg életemben, mit jelent a felelősség súlya. Öszintén mondom: nagyon örülök, hogy bevettek bennünket, tizenkilenc éveseket. Mert a dolog kétoldalú: segíteni fogunk az előtünk járóknak, az idősebbeknek, de a mi tagkönyvet nem valami menlevének, külön privilegiumnak tartják. Inkább magukkal szemben támasztott fokozott követelménynek. An- nak, amint Magyarországon a gyárban, intézményről, vagy a földeken, bárhol tartják az emberek. Nemcsak a magunk érdekeiért dolgoz- ni, hanem a többiekért is. Hogy sorsunk jól haladjon, céljainkat egyenként, meg mindannyian elérhessük. Mi például, hogy jó orvosok legyünk.

IGY KELLET DÖNTENEM

Más színhely, a szövö- gyár köz- ponti műhelye. A jól ismert gépeknél eszteregályosok, lakatosok dolgoznak. A fiatal- ember előbb alaposan kez- telt, az olajos overált vala- mivel tisztábbra váltja. A

Hegyi Edit orvostanhall- gatós és Kotlár Márton la- katos az élet különböző pá- lyáján indult. Sorsukban például, hogy jó orvosok legyünk. Abban a szerenc- csés helyzetben vannak, hogy indulásukkor nagyon tisztán megfogalmazták cél- jaikat. Hisz a születésen és a halálon kívül az ember életének talán legfontosabb dolga megvallani maga és mindenki előtt azt, hogy mi- ért él, hova tartozik.

Az áldozatvállalás mérlege

Az idén 28 ezer ember adott vért a szegedi véradó állomásnak. Nagy ennek a jelentősége, hiszen Szeged olyan speciális helyzetben van, hogy az orvostudományi egyetem klinikáin valóban sok-sok liter vérre van szükség a nagy műtétek- re, s hovatovább már azért is mernek elvállalni jelentősebb, kritikusabb műtéteket is, mert számítanak a véradó állomás aktívahálózatára, számíthatnak rá, hogy Szeged és Csongrád megye véradoi összegyűjtik a vért egy-egy szivműtét- hez, tudóműtét- hez, vagy a műveseállomás szá- mára. Vért embernek csak ember adhat, s a rendszeres véradónapok már lassan sok üzemnek, falunak az életéhez tartoz- nak, az egész közösség ügyévé lettek. S ebben az a legfontosabb, hogy folyamato- san kell biztosítani, hiszen az adott vér csak 21 napig használható fel, tehát ál- landóan pótolni kell a tartalékokat is, amit a Vöröskereszt alapszervezetek és a véradó állomás folyamatos munkája, évente rendszeresen megtartott véradó- napjai biztosítanak.

A szegedi klinikán január elején ismét nagy szivműtétre készülnek. Szinte kiszá- míthatatlan, hogy mennyi vér szükséges egy ilyen nagy műtét sikerének biztosítá- sához, hiszen csak a készülek feltöltésé- hez 6—8 liter vérre van szükség, s hát még ha utána több vérátömlesztés is szük- séges. Nem csoda hát, hogy amikor az éves mérleg elkészültéről beszélünk, kö-

szönettel tartozunk azoknak, akik ember- társaik segítségére sietnek. Az idén is számíthatnak az egészségügyi dolgozók a honvédség, a rendőrség, a MÁV-dolgozók áldozatvállalására, de ugyanakkor vannak olyan üzemek is, ahol tömegesen jelen- keznek az emberek a véradónapokon, mint a Szegedi Textilgyárban, ruhagyár- ban, az újszegedi kendergyárban, a Szegedi Tervező Intézetben és a Cipő Ktsz- ben — hogy csak a legkiválóbbakat sorol- juk. Néhány faluban is minden évben nagy esemény a véradó nap, 1971-ben is kitétek magukért a sándorfalviak, a pusztamérgesiek, az asóthalmiak, az al- győiek, a tápéiak, a baksiak, a sövényhá- ziak, de Ruzsán és Mórahalmon meg ép- penséggel megegyezzen annyi vért adtak 1971-ben, mint 1970-ben. Errekes lenne egyszer tanulmányozni miből adódik az, hogy vannak emberek, akik kérés nélkül is adnak, mások pedig nem, mert Szőre- gen, Kisteleken, Balástyán és Deszken érthetetlenül sikertelenek a véradó akci- ók. Az idén Szeged egyetemi és főiskolai hallgatói is szép számmal vettek részt a véradáson, és ugyanakkor az üzemekből több szocialista brigád jelentkezett.

Huszonyolcezer ember segítőkészségét köszönve szólunk arról is, hogy 1972-ben legalább ennyi, de lehetőleg még több véradót várnak a véradó állomásra, hogy mindenkinek, akinek kell, jusson az életet adó vérből.

Sz. M.

M. L.